

॥ नवग्रहसूक्तम् ॥

आ स॒त्येन॑ रज॑सा॒ वर्त॑मानो नि॒वेश॑यन्न॒मृतं॑ म॒र्त्यं च॑ । हिर॑ण्यये॒न
सवि॑ता रथे॒नाऽदे॒वो या॑ति भुव॑ना वि॒पश्य॑न् । अ॒ग्निं दू॒तं वृ॑णीमहे
होता॑रं वि॒श्ववे॑दसम् । अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ सु॒क्रतु॑म् ॥ येषा॑मीशे॒ पशु॑पतिः
पशू॑नां चतु॑ष्पदा॒मुत च॑ द्वि॒पदा॑म् । नि॒ष्क्री॑तोऽयं य॒ज्ञियं॑ भा॒गमे॑तु
रा॒यस्यो॑षा यज॑मानस्य सन्तु ॥

अधिदे॒वता प्रत्य॑धिदे॒वता स॑हिताय आदि॒त्याय॑ नमः ॥ १ ॥

अ॒ग्निर्मू॒र्द्धा दि॒वः क॒कुत्प॑तिः पृथि॒व्या अ॒यम् । अ॒पां रेता॑ंसि
जिन्व॑ति । स्यो॒ना पृथि॑वि भवा॑ऽनृ॒क्षरा नि॒वेश॑नी । यच्छा॑नः शर्म
स॒प्रथाः॑ । क्षे॒त्रस्य॑ पति॑ना वय॑ं हि॒ते नै॒व ज॑यामसि । गा॒मश्चं
पोष॑यित्वा स नो॑ मृ॒डाती॒दृशे॑ ॥

अधिदे॒वता प्रत्य॑धिदे॒वता स॑हिताय अ॒ङ्गार॑काय॒ नमः ॥ २ ॥

प्रवः॑ शु॒क्राय॑ भा॒नवे॑ भर॒ध्वं ह॒व्यं म॒तिं चा॒ग्नये॑ सु॒पूत॑म् ॥ यो दै॒व्यानि॑
मा॒नुषा॑ ज॒नूँष्य॑न्तर्वि॒श्वानि॑ वि॒द्म ना॒ जिगा॑ति ॥ इन्द्रा॑णीमा॒सु ना॑रि॒षु
सु॒पत्नी॑म॒हम॑श्रवम् । न ह्य॑स्या अ॒पर॑ञ्चन ज॒रसा॑ म॒रते॑ पतिः ॥ इन्द्रं॑
वो वि॒श्वत॑स्प॒रि ह॒वाम॑हे जने॑भ्यः । अ॒स्माक॑मस्तु के॒वलः ॥

अधिदे॒वता प्रत्य॑धिदे॒वता स॑हिताय शु॒क्राय॑ नमः ॥ ३ ॥

आ॒प्याय॑स्व॒ समे॑तु ते वि॒श्वतः॑ सोम॒ वृष्णि॑यम् । भवा॑ वाज॑स्य
स॒ङ्गथे॑ ॥ अ॒प्सु मे॒ सोमो॑ अब्रवीद॒न्तर्वि॒श्वानि॑ भे॒षजा॑ । अ॒ग्निं
च वि॒श्वश॑म्भु॒वमाप॑श्च वि॒श्वभै॑षजीः । गौरी॑ मि॒माय॑ स॒लिलानि॑
तक्ष॑त्येक॒पदी॑ द्वि॒पदी॑ सा चतु॑ष्पदी । अ॒ष्टाप॑दी नव॒पदी॑ ब॒भूवुषी॑

सहस्राक्षरा परमे व्योमन्।

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय सोमाय नमः ॥ ४ ॥

उद्ध्वस्वाग्ने प्रतिजागृह्येनमिष्टापूर्ते सःसृजेथामयं च। पुनः
कृण्वःस्त्वा पितरं युवानमन्वाताःसीत्वयि तन्तुमेतम्॥ इदं
विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम्। समूढमस्यपाः सुरे॥ विष्णो
रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः श्रग्नैस्थो विष्णोः स्यूरसि
विष्णोर्ध्रुवमसि वैष्णवमसि विष्णवे त्वा।

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बुधाय नमः ॥ ५ ॥

बृहस्पते अतियदर्यो अहोद्विमद्विभाति क्रतुमज्जनैषु। यद्दीदयच्छवसर्त-
प्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ इन्द्रमरुत्व इह पाहि सोमं
यथा शार्याते अपिबः सुतस्य। तव प्रणीती तव शूरशर्मन्नाविवासन्ति
कवयः सुयज्ञाः॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो वेन
आवः। सबुधिया उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः॥
अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय बृहस्पतये नमः ॥ ६ ॥

शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतयै। शंयोरभिस्रवन्तु
नः॥ प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परिता बभूव।
यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयः स्याम पतयो रयीणाम्। इमं
यमप्रस्तरमाहि सीदाऽङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः। आत्वा मन्त्राः
कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषा मादयस्व॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शनैश्चराय नमः ॥ ७ ॥

कया नश्चित्र आभुवदूती सदावृधः सखा। कया शचिष्ठया वृता।

आऽयङ्गौः पृश्निरक्रमीदसनन्मातरं पुनः। पितरं च प्रयन्त्सुवः।
 यत्ते देवी निरृतिराबन्ध दाम ग्रीवास्वविचर्त्यम्। इदं ते
 तद्विष्याम्यायुषो न मध्यादथाजीवः पितुमद्वि प्रमुक्तः ॥
 अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय राहवे नमः ॥ ८ ॥

केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या अपेशसै। समुषद्विरजायथाः ॥
 ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
 गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्। (ऋक्)
 सचित्र चित्रं चितयन् तमस्मे चित्रक्षत्र चित्रतमं वयोधाम्। चन्द्रं
 रयिं पुरुवीरं बृहन्तं चन्द्रचन्द्राभिर्गृणते युवस्व ॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय केतवे नमः ॥ ९ ॥

॥ ॐ आदित्यादि नवग्रहदेवताभ्यो नमो नमः ॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥